

واکسیناسیون در سن 2 ماهگی

Immunizations at 2 months of age

هیپاتیت B ویروسی است که به کبد حمله می‌کند. با ابتلا به این بیماری احتمال مبتلا شدن به بیماری جدی از جمله آسیب دائمی به کبد، موسوم به سیروز وجود دارد. بیماری هیپاتیت B همچنین یکی از دلایل اصلی ابتلا به سرطان کبد است که با ابتلا به این بیماری احتمال مرگ بیمار وجود خواهد داشت. ویروس هیپاتیت B از طریق تماس با خون یا مایعات بدن فردی که به این بیماری مبتلا است منتقل می‌شود. افرادی که به بیماری هیپاتیت B مبتلا هستند نیز شاید در حین زایمان این ویروس را به نوزادان تازه متولد شده خود منتقل کنند. در اغلب کودکان کم سنی که به بیماری هیپاتیت B مبتلا می‌شوند علائمی دیده نمی‌شود اما این بیماری تا پایان عمر همراه این کودکان است. به همین دلیل است که دریافت واکسن در سن کم اهمیت دارد.

یک عفونت ویروسی عامل ابتلا به **فلج اطفال** است. در حالی که بیشتر عفونت‌های ناشی از فلج اطفال علائمی ندارند اما برخی عفونت‌ها منجر به فلج شدن دست و پا و حتی مرگ می‌شوند. حدوداً از هر 200 نفری که به ویروس فلج اطفال مبتلا می‌شوند یک نفر فلج می‌شود. تماس با مدفوع فرد آلوده ویروس فلج اطفال را انتقال می‌دهد. مصرف غذا یا آب آشامیدنی آلوده به مدفوع نیز می‌تواند این بیماری را انتقال دهد.

هموفیلوس آنفلوانزای نوع b (Hib) یک باکتری است که معمولاً کودکان زیر 5 سال را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این احتمال هست که Hib عفونت‌های جدی و دارای خطر جانی مثل مننژیت را به همراه داشته باشد که موجب عفونت دیواره‌ای می‌شود که مغز را احاطه کرده است. همچنین احتمال عفونت سپتیسمی که نوعی عفونت خون است وجود دارد. سرفه، عطسه یا تماس رو در رو نزدیک هموفیلوس آنفلوانزای نوع b را به دیگران انتقال می‌دهد. از هر 20 کودک مبتلا به این بیماری احتمال دارد که یک کودک جان خود را از دست دهد.

واکسن DTaP-HB-IPV-Hib در برابر این شش بیماری محافظت ایجاد می‌کند. نوزادان واکسن را در 3 نوبت در سن 2، 4 و 6 ماهگی دریافت می‌کنند. دوز تقویتی واکسن DTaP-IPV-Hib باید در 18 ماهگی تزریق شود. این واکس فاقد واکسن هیپاتیت B می‌باشد چون واکسن هیپاتیت B باید در دوره نوزادی کودکان تکمیل شود.

عفونت مننگوکوک C چیست؟

عفونت مننگوکوک C توسط باکتری‌های مننگوکوک گونه C ایجاد می‌شود. این عفونت می‌تواند منجر به عفونت‌های جدی و مرگبار مانند مننژیت و سپتیسمی شود. از هر 100 نفری که بیمار می‌شوند، تا 15 نفر حتی اگر تحت درمان قرار گیرند فوت خواهند کرد. از عوارض دائمی عفونت می‌توان به آسیب مغزی، ناشنوایی و از دست دادن اندام‌ها اشاره کرد.

عفونت مننگوکوک از طریق سرفه، عطسه یا تماس نزدیک رو در رو از فردی به فرد دیگر منتقل می‌شود. همچنین می‌تواند از طریق بزاق سرایت کند. نوزادان و کودکان خردسال ممکن است از طریق استفاده مشترک از پستانک، شیشه شیر یا اسباب‌بازی‌هایی که توسط کودکان دیگر استفاده شده‌اند، بیمار شوند.

واکسن Men-C در برابر عفونت ناشی از باکتری‌های مننگوکوک گونه C محافظت ایجاد می‌کند. نوزادان این واکسن را به صورت یک سری 2 نوبتی در سن 2 و 12 ماهگی دریافت می‌کنند.

عفونت پنوموکوکی چیست؟

عفونت پنوموکوکی توسط باکتری‌های *استرپتوکوک پنومونیه* ایجاد می‌شود. این باکتری‌ها می‌توانند عفونت‌های جدی و مرگباری مانند مننژیت، سپتیسمی و ذات‌الریه (عفونت ریه‌ها) ایجاد کنند. از عوارض دائمی مننژیت می‌توان به

واکسیناسیون در 50 سال گذشته در کانادا بیش از هر اقدام بهداشتی دیگری جان افراد را نجات داده است. واکسن‌ها بهترین راه برای محافظت از کودک شما در برابر بسیاری از بیماری‌ها و عوارض ناشی از آنها هستند. وقتی که کودک خود را واکسینه می‌کنید، به محافظت از دیگران نیز کمک خواهید کرد.

کدام واکسن‌ها توصیه می‌شوند؟

واکسن‌های زیر در سن 2 ماهگی به نوزادان داده می‌شوند:

- واکسن دیفتری، کزاز، سیاه سرفه، هیپاتیت B، فلج اطفال و هموفیلوس آنفلوانزای نوع B (DTaP-HB-IPV-Hib)
- واکسن دوگانه مننگوکوک C (Men-C)
- واکسن دوگانه پنوموکوکی (PCV 13)
- واکسن روتاویروس

سازمان بهداشت کانادا واکسن‌ها را تأیید کرده و بعنوان بخشی از واکسن‌های متداول دوره‌ی کودکان به صورت رایگان ارائه می‌شوند. به دلیل اجرای برنامه‌های مستمر واکسیناسیون کودکان، بیماری‌هایی که این واکسن‌ها در برابر آنها محافظت ایجاد می‌کنند در بریتیش کلمبیا نادر هستند. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره واکسن‌های توصیه شده در دوران کودکی در بریتیش کلمبیا، به برنامه واکسیناسیون بریتیش کلمبیا به آدرس

www.healthlinkbc.ca/health-library/vaccinations/bc-immunization-schedule مراجعه کنید.

نگهداری سابقه‌ای از کلیه واکسیناسیون‌های دریافتی فرزند شما حائز اهمیت بسیار است. اگر فرزند شما خارج از بریتیش کلمبیا واکسنی را دریافت کرده می‌توانید سوابق واکسیناسیون او را در

www.immunizationrecord.gov.bc.ca به‌روزرسانی کنید.

بیماری‌های دیفتری، کزاز، سیاه سرفه، هیپاتیت B، فلج اطفال یا هموفیلوس آنفلوانزای نوع b چه بیماری‌هایی هستند؟

در صورت ابتلا به **دیفتری** بینی و گلو به صورت جدی عفونت می‌کند که باکتری دیفتری عامل آن است. افراد هنگام سرفه یا عطسه یا با تماس پوستی مستقیم این باکتری را از طریق هوا به دیگران انتقال می‌دهند. این بیماری می‌تواند مشکلات تنفسی جدی را به همراه داشته باشد. همچنین می‌تواند موجب نارسایی قلبی و فلج شود. از هر 10 نفری که به دیفتری مبتلا می‌شوند یک نفر احتمال دارد که جان خود را از دست دهد.

عامل ابتلا به **کزاز** که منجر به قفل شدن دهان می‌شود یک باکتری است که در خاک یافت می‌شود. وقتی که باکتری از طریق زخم یا بریدگی روی پوست وارد بدن شود، باعث تولید سمی می‌شود که می‌تواند منجر به سفت شدن عضلات کل بدن و احساس درد شود. در صورتی که عضلات دستگاه تنفس درگیر شوند، وضعیت بسیار خطرناک خواهد بود. از هر 5 نفری که به کزاز مبتلا می‌شوند یک نفر احتمال دارد که جان خود را از دست دهد.

پرتوسیس که با اسم سیاه سرفه نیز شناخته می‌شود موجب عفونت جدی مجاری تنفسی می‌شود که عامل آن باکتری پرتوسیس است. این باکتری ب راحتی از طریق سرفه، عطسه یا تماس نزدیک رو در رو منتقل می‌شود. این احتمال وجود دارد که سرفه سیاه موجب ذات‌الریه، تشنج، آسیب مغزی یا مرگ شود. این عوارض اکثراً در نوزادان مشاهده می‌شوند. این احتمال وجود دارد که فرد مبتلا به سیاه سرفه دچار سرفه‌های شدیدی شود که قبل از نفس‌گیری مجدد صدای جیغ مانند شنیده می‌شود. درمان این سرفه‌ها ممکن است ماه‌ها طول بکشد و بیشتر شب‌ها فرد دچار این سرفه‌ها می‌شود. از هر 170 نوزادی که به سیاه سرفه مبتلا می‌شوند یک نوزاد احتمال دارد که جان خود را از دست دهد.

آسیب مغزی و ناشنوایی اشاره کرد. از هر 4 کودکی که به مننژیت پنوموکوکی مبتلا می‌شوند، ممکن است یکی از آنها جان خود را از دست بدهد.

عفونت پنوموکوکی از طریق سرفه، عطسه یا تماس نزدیک رو در رو از فردی به فرد دیگر منتقل می‌شود. این بیماری همچنین می‌تواند از طریق بزاق، زمانی که افراد غذا یا نوشیدنی را به صورت مشترک استفاده می‌کنند، منتقل شود. نوزادان و کودکان خردسال ممکن است از طریق استفاده مشترک از پستانک، شیشه شیر یا اسباب‌بازی‌هایی که توسط کودکان دیگر استفاده شده‌اند، بیمار شوند.

واکسن PCV 13 در برابر 13 نوع مختلف باکتری پنوموکوکی محافظت می‌کند. کودکان واکسن را در 3 نوبت در سن 2، 4 و 12 ماهگی دریافت می‌کنند. نوزادانی که دچار عارضه‌های خاص سلامتی هستند، باید یک نوبت اضافی از واکسن را در سن 6 ماهگی دریافت کنند.

روتاویروس چیست؟

روتاویروس یک ویروس است که باعث بروز گاستروانتریت می‌شود که گاهی به آن آنفلوآنزای معده گفته می‌شود. روتاویروس شایع‌ترین علت اسهال و بستری شدن به دلیل اسهال در کودکان زیر 5 سال است. تقریباً تمام کودکان واکسینه نشده، تا قبل از 5 سالگی حداقل یک بار به عفونت روتاویروس مبتلا خواهند شد. اولین علائم عفونت روتاویروس معمولاً تب و استفراغ است که به دنبال آن اسهال و درد شکم ظاهر می‌شود. این علائم معمولاً یک تا 3 روز پس از آلوده شدن به ویروس ظاهر می‌شوند. اسهال می‌تواند 4 تا 8 روز ادامه داشته باشد. اگر اسهال یا استفراغ شدید باشد و به دفعات رخ دهد، کودکان خردسال ممکن است دچار کم‌آبی شوند. در صورت عدم درمان، احتمال فوت کودک وجود دارد.

روتاویروس به راحتی و فقط از طریق تماس با مدفوع کودک مبتلا منتقل می‌شود. این اتفاق ممکن است حین عوض کردن پوشک رخ دهد. شستشوی مکرر دست‌هایتان با استفاده از آب و صابون، بهترین راه برای جلوگیری از انتشار روتاویروس است. کودکی که دچار اسهال یا استفراغ است نباید تا 48 ساعت پس از قطع اسهال یا استفراغ به مهدکودک برود یا با کودکان دیگر تماس داشته باشد. برای نکات درباره شستن دست به [HealthLinkBC File #85](#) **شستن دست‌ها: به جلوگیری از شیوع آلودگی‌ها کمک کنید** رجوع کنید.

واکسن روتاویروس به محافظت از نوزادان در برابر اسهال و استفراغ ناشی از روتاویروس کمک می‌کند. این واکسن مانع بروز اسهال و استفراغ ناشی از سایر ویروس‌ها نمی‌شود. این واکسن حاوی نوع ضعیف‌شده‌ای از روتاویروس است که بیماری‌زا نیست. این واکسن معمولاً در 2 دوز و در سنین 2 و 4 ماهگی به بچه‌ها داده می‌شود.

واکنش‌های احتمالی بدن پس از دریافت این واکسن‌ها چیست؟

واکسن‌ها بسیار ایمن هستند. دریافت واکسن بسیار بی‌خطرتر از ابتلا به این بیماری‌ها است. واکنش‌های احتمالی به واکسن‌ها شامل درد، قرمزی و ورم در محل تزریق واکسن است. برخی کودکان ممکن است تب کنند یا دچار بدخلقی، بی‌قراری، استفراغ، اسهال، گریه مداوم و بی‌اشتهایی شوند. این واکنش‌ها خفیف هستند و معمولاً یک تا 2 روز طول می‌کشند.

بیشتر نوزادان پس از دریافت واکسن روتاویروس هیچ واکنشی ندارند. بعضی از آنها ممکن است پس از واکسیناسیون دچار اسهال، بدخلقی، درد شکم، گاز معده یا بثورات پوستی خارش‌دار شوند. در بعضی از کشورهای خارج از کانادا، در یک هفته پس از دریافت اولین نوبت واکسن روتاویروس، خطر بسیار نادر انواژیناسیون (انسداد روده یا دهمروی روده) دیده شده است. خطر انواژیناسیون در حدود یک تا 2 مورد به ازای هر 100000 نوزادی است که واکسن دریافت می‌کند. این ممکن است در سال، حداکثر تنها بر روی یک نوزاد در بریتیش کلمبیا تأثیر بگذارد. در مقایسه، هر سال در بریتیش کلمبیا حدود یک نفر از هر 4000 کودک زیر یک سال بدون دریافت واکسن، دچار انسداد روده می‌شود. علائم انسداد روده ممکن است شامل تورم شکم، استفراغ مکرر و

مدفوع خونی باشد. نوزاد شما ممکن است ضعیف و تحریک‌پذیر به نظر برسد و چندین بار به شدت گریه کند. اگر نوزاد شما دچار این علائم بود، باید او را به نزدیک‌ترین بخش اورژانس ببرید.

برای تسکین تب یا درد می‌توان از استامینوفن (مانند Tylenol®) یا ایبوپروفن (مانند Advil®) استفاده کرد. افراد زیر 18 سال به دلیل احتمال ابتلا به سندرم رای نباید از ASA (مثل Aspirin®) استفاده کنند.

* بدون مشورت قبلی با ارائه‌دهنده خدمات بهداشتی و درمانی نباید به کودکان زیر 6 ماه ایبوپروفن داده شود.

برای بیشتر اطلاعات بیشتر درباره سندروم رای لطفاً به [HealthLinkBC File #84 سندروم رای](#) مراجعه کنید.

بسیار مهم است که 15 دقیقه پس از تزریق هر واکسن در کلینیک بمانید. احتمال بسیار نادری وجود دارد که یک واکنش آلرژیک مرگبار به نام آنافیلاکسی رخ دهد. این واکنش از هر یک میلیون نفر که واکسن دریافت کرده‌اند، ممکن است در یک نفر بروز کند. علائم ممکن است شامل کبیر، مشکل در تنفس یا ورم گلو، زبان یا لب‌ها باشد. اگر چنین واکنشی رخ داد، مراقبت‌گر بهداشتی شما آماده خواهد بود که آن را درمان کند. درمان اورژانسی شامل تزریق اپی نفرین (آدرنالین) و انتقال با آمبولانس به نزدیک‌ترین مرکز اورژانس است. اگر علائم پس از اینکه کلینیک را ترک کردید بروز کردند، با **1-1-9** یا شماره اورژانس محلی تماس بگیرید.

همواره واکنش‌های جدی یا غیرمنتظره را به ارائه‌دهنده مراقبت‌های بهداشتی خود اعلام کنید.

چه کسی نباید واکسن دریافت کند؟

اگر فرزندان به نوبت قبلی یا هر یک از اجزای این واکسن‌ها، حساسیت دارای خطر جانی داشته است، با مراقبت‌گر بهداشتی خود صحبت کنید.

کودکانی که ظرف 8 هفته بعد از تزریق واکسن کزاز به سندروم گیلن-باره (GBS) مبتلا شده‌اند در حالی که دلیل دیگری برای ابتلا به این سندروم وجود نداشته باشد نباید واکسن DTaP-HB-IPV-Hib را تزریق کنند. GBS یک عارضه نادر است که می‌تواند منجر به ضعف و فلج عضلات بدن شود. این سندروم غالباً بعد از ابتلا به عفونت مشاهده می‌شود اما در موارد نادری احتمال ابتلا پس از تزریق بعضی از واکسن‌ها نیز وجود دارد.

اگر نوزادتان شرایط زیر را دارد، در مورد دریافت واکسن روتاویروس با ارائه‌دهنده خدمات بهداشتی خود صحبت کنید:

- سیستم ایمنی او در اثر بیماری یا درمان دارویی ضعیف شده است
 - سابقه خانوادگی ضعف سیستم ایمنی وجود دارد
 - دچار انسداد روده شده یا اختلال روده‌ای دارد که ممکن است منجر به انسداد روده شود
 - نیازی نیست به خاطر سرماخوردگی یا سایر بیماری‌های خفیف، دریافت واکسن را به تأخیر بیندازید. با وجود این، اگر مردم هستند با مسئول مراقبت بهداشتی خود صحبت کنید.
- برای کسب اطلاعات بیشتر، لطفاً به صفحات زیر مراجعه کنید:

- [HealthLinkBC File #105](#) موسوم به **واکسن دیفتتری، کزاز، سیاه سرفه، هیانتیت B، فلج اطفال و هموفیلوس آنفلوآنزا نوع b (DTaP-HB-IPV-Hib)**
- [HealthLinkBC File #62a](#) واکسن دوگانه پنوموکوک (PCV 13)
- [HealthLinkBC File #23a](#) واکسن دوگانه منگوکوک C (Men-C)
- [HealthLinkBC File #104a](#) واکسن روتاویروس (Rotarix®)

برای دریافت موضوعات بیشتر از HealthLinkBC، از www.HealthLinkBC.ca/more/resources/healthlink-bc-files بازدید کنید یا به واحد سلامت عمومی محلی خود مراجعه کنید. برای دریافت اطلاعات و مشاوره بهداشتی غیراضطراری در بریتیش کلمبیا از www.HealthLinkBC.ca بازدید کنید یا با شماره **1-8-1-1** (رایگان) تماس بگیرید. برای افراد ناشنوا و کم شنوا با شماره **1-1-7** تماس بگیرید. خدمات ترجمه به بیش از 130 زبان حسب درخواست موجود است.